

ת"פ 54081/12/14 - מדינת ישראל נגד פ.ע.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 54081-12-14 מדינת ישראל נ' עבאס (עציר)

ת"פ 5408-12-14 מדינת ישראל נ' עבאס

ת"פ 2602-09-14 מדינת ישראל נ' עבאס

לפני כב' השופט ירון לוי

המאשימה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רווית צלאח-מימון
פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)

נגד

הנאשם:

פ.ע. (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

גזר דין

פתח דבר

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בתיק העיקרי בגין אירוע אלימות ששיאו דקירת מתלונן באמצעות סכין, תוך הפרת תנאי שחרור, ובשני תיקים מצורפים בעבירות אלימות ורכוש (ת"פ 5408-12-14 ו- 2602-09-14).

העובדות

2. ואלה העובדות בהן הודה והורשע הנאשם:

(א) בין הנאשם וא.נ., קטין יליד 1998, (להלן: "המתלונן") הכרות מוקדמת.

(ב) כחודשיים עובר ליום 11.12.2014, במספר מועדים, על רקע חשדו של הנאשם כי המתלונן הפליל

עמוד 1

אותו במסגרת חקירה משטרתית שהתנהלה נגדו, התקשר הנאשם אל הטלפון הנייד של המתלון ואיים עליו כי ידקור אותו ויהרוג אותו.

(ג) בתאריך 25.11.2014 הורה בית משפט השלום לנוער בתל אביב -יפו על הקלה בתנאי מעצר הבית של הנאשם (במסגרת תיק מ"ת 5825-06-14) באופן בו אופשר לנאשם לצאת מבית אמו ב... לצורך התאווירות במועדים שנקבעו, בליווי ופיקוח אמו, (להלן: "**ההוראה החוקית**").

(ד) בתאריך 11.12.2014 בשעה 20:00 לערך, הפר הנאשם את ההוראה החוקית, בכך שיצא מביתו ללא ליווי ופיקוח אמו והלך אל ביתו של המתלון ב...., בליווי שני אחרים שזהותם אינם ידועה למאשימה.

(ה)באותן הנסיבות פגש הנאשם במתלון בכניסה לבנין בו מתגורר, נגח בו בראשו, כשהוא אומר לו "למה פתחת עלי".

(ו) בהמשך, לאחר שהמתלון הכחיש את החשד נגדו, השיב לו הנאשם "אל תשקר", הוציא מאחורי גבו סכין אותו הסליק על גופו והחל לדקור את המתלון מספר פעמים בבטנו ובחזהו מצד שמאל על יד לבו, עד שהמתלון נפל על הרצפה.

(ז) או אז נמלט הנאשם מהמקום, בליווי האחרים אשר המתינו לו אותה עת סמוך לבנין.

(ח)המתלון פונה באמבולנס לבית חולים, בעודו פצוע בחזה שמאל ועם קשיי נשימה גוברים והולכים.

(ט)בהגיעו ליחידה טיפול נמרץ בבית החולים איכילוב בתל-אביב, הורדם והונשם המתלון, בעקבות חקירת בטן פתוחה בעטיין של דקירות בחזה ובבטן.

(י) כתוצאה מהדקירות המתוארות לעיל נגרמו למתלון חבלות חמורות - והוא אושפז בבית החולים איכילוב עד ליום 18.12.2014 - כדלקמן: בחזהו אובחן פצע דקירה בבית החזה השמאלי שהצריך החדרת נקז בין הצלעות לריאה השמאלית, ובבטנו אובחן פצע חתך שהביא לדימום פנימי מסיבי פעיל.

צירוף ת"פ 5814-06-14 מבית משפט לנוער תל אביב - יפו

(א)בתאריך 30.05.2014 סמוך לשעה 04:30 לפנות בוקר בגן מאיר בתל אביב - יפו (להלן: "**המקום**"), הסתובבו להנאתם י.מ. (להלן: "**המתלון 1**") יליד 2000, ע.ס. (להלן: "**המתלון 2**") יליד 1997 ומ.א. (להלן: "**המתלון 3**") יליד 2000, ביחד עם חבריהם במקום.

(ב) באותן נסיבות, שהה הנאשם ביחד עם חבריו במקום וכשהבחין במתלוננים וחבריהם, החל לרדוף אחריהם ללא כל סיבה הנראית לעין.

(ג) המתלוננים, שחששו לשלומם, התחבאו בבנין סמוך למקום.

(ד) הנאשם רדף אחרי המתלוננים ומצאם במקום מחבואם, ואמר למתלון 1 תוך שהוא מאיים עליו

בהתנהגותו: "תביא לי פלאפון שלך אני רוצה לראות שיחות אחרונות".

(ה) הנאשם נטל מהמתלון 1 את מכשיר הטלפון הסלולרי שלו מסוג "אייפון 5" והכניסו לכיסו.

(ו) בהמשך, ניגש הנאשם למתלון 2, ערך "חיפוש" על גופו וגילה כי למתלון 2 יש מכשיר טלפון סלולרי בכיסו. הנאשם ניסה להוציא את מכשיר הטלפון הסלולרי של המתלון 2 מכיסו אך המתלון 2 לא איפשר לנאשם להוציאו כך ששם ידו בחוזקה על כיסו.

(ז) בהמשך, אחר נטל קסדת אופנוע והלם באמצעותה בראשו של המתלון 2.

(ח) הנאשם ניצל הזדמנות זו ונטל מהמתלון 2 את מכשיר הטלפון הסלולרי שלו מסוג "נקסוס 4".

(ט) הנאשם לא חדל ממעשיו, ניגש למתלון 3 ונטל ממנו את הטלפון הסלולרי שלו מסוג "אייפון 4".

(י) המתלון 3 לקח מידי של הנאשם בחזרה את טלפון אולם הנאשם "חטף" בחזרה את הטלפון של המתלון 3 לידי שלו ואמר לו: "אין פלאפון".

צירוף ת"פ 2602-09-14 מבית המשפט לנוער בתל אביב - יפו

(א) בתאריך 20.05.2014 גנב הנאשם זוג מכנסיים בשווי כ-100 ₪, בכך שנכנס לחנות, הכניס את המכנסיים לתיק, אותו נשא, ויצא את החנות מבלי לשלם.

(ב) ביציאת הנאשם מהחנות, צפצף זמזם התראה על המכנסיים והנאשם החזירו לחנות.

(ג) באותן נסיבות החזיק הנאשם רכוש חשוד כגנוב - ארבעה פריטי הלבשה, שניים מהם שנגנבו זמן קצר קודם לכן, בשווי כולל של 329.60 ₪.

העבירות

3. הנאשם הורשע בעבירות הבאות:

(א) חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) ו-329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

(ב) איומים (ריבוי עבירות), לפי סעיף 192 לחוק.

(ג) הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק.

(ד) גניבה, לפי סעיף 384 לחוק - 2 עבירות.

(ה) איומים, לפי סעיף 192 לחוק.

עמוד 3

(ו) החזקת רכוש חשוד כגנוב, לפי סעיף 413 לחוק.

הסדר הטיעון

4. במסגרת ההסדר, עתרו הצדדים במשותף לגזור על הנאשם 29 חודשי מאסר בפועל, פיצוי בסך 8,000 ₪ למתלונן בתיק העיקרי, מאסר מותנה וקנס, לשיקול דעת בית המשפט. ב"כ המאשימה הצהירה כי המתלונן בתיק העיקרי הסכים להסדר הטיעון.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

5. אין חולק שכל אחד מכתבי האישום, מהווה "אירוע אחד", לפי סעיף 40ג(א) לחוק.

לפיכך, ייקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד.

6. במעשיו פגע הנאשם בצורה חמורה, בערכים רבים, וביניהם, כבוד האדם, שלמות הגוף, הזכות לאוטונומיה על הגוף, הביטחון האישי והציבורי, כיבוד שלטון החוק, ומערכת האכיפה, שלווה הנפש, הסדר החברתי, והזכות לקניין.

7. עוצמת הפגיעה של הנאשם בערכים אלה כפי שבאה לביטוי בתיק העיקרי, גבוהה ומשמעותית. באירוע זה, מצבור מאפייני חומרה, ובעיקר, האימה שביקש הנאשם להטיל על המתלונן, אך בשל חשדו כי שיתף פעולה עם שלטונות החוק. הנאשם לא בחל באמצעים ולא הסתפק באיום חמור לכשעצמו, לפגוע בחיי המתלונן - המצוי ברף הגבוה של עבירת האיומים - ונקט במספר צעדים, שיש בהם כדי לנטוע בלב המתלונן את התחושה שאין מדובר באיומי סרק. הנאשם הצטייד מבעוד מועד בסכין, ובשני בני לווייה, שיש בהם כדי להעצים את אפקט הפחדת המתלונן, העז והגיע לבית המתלונן, לא הסתפק בתקיפתו הפיזית ודקר אותו, באמצעות הסכין, בחלקי גופו השונים וגרם לו חבלות חמורות, שהצריכו אישפוז. כל זאת, עשה הנאשם תוך הפרת הוראה חוקית. המדובר בהתנהגות ביריונית ופורעת חוק מהמעלה הראשונה, שיש בה כדי ללמד על מידת תעוזה הנאשם ועוצמת מסוכנותו.

8. העונש המירבי הקבוע בצד העבירה החמורה ביותר בה הורשע הנאשם, חבלה בכוונה מחמירה הוא 20 שנות מאסר. מבחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה, עולה כי מדובר בענישה מגוונת, הנעה בין מספר חודשי מאסר לשנות מאסר משמעותיות, בהתאם לנסיבות.

בע"פ 8113/12 **נדב מחלב נ' מדינת ישראל** (04.08.2013), אישר בית המשפט העליון עונש של 24 חודשי מאסר, על מערער, בעל עבר פלילי מכביד, שהורשע לאחר ניהול הוכחות בדקירת מתלונן בלחיו, במהלך מפגש שיזם עימו ולאחר שהמערער עצמו נדקר על ידי המתלונן.

בע"פ 8274/13 **מדינת ישראל נ' אבו ראס** (12.06.2014), החמיר בית המשפט העליון בעונשו של משיב צעיר,

חרש-אילם, שהורשע על פי הודאתו, בדקירת מתלונן באמצעות סכין בגבו והשית עליו 24 חודשי מאסר בפועל חלף 18 חודשי המאסר שנגזרו עליו.

בע"פ 8823/12 דור שבתאי נ' מדינת ישראל (01.07.2014), אישר בית המשפט העליון עונש של 4 שנות מאסר, על מערער צעיר, נטול עבר פלילי, שהורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והחזקת סכין, בדקירת מתלונן פעמיים בבית החזה ובבטן וגרימת חבלות חמורות בגינן אושפז המתלונן תקופה ממושכת.

9. לאור כל האמור, אני קובע שמתחם העונש ההולם בתיק העיקרי נע בין 20 ל-54 חודשי מאסר בפועל.

10. מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים בת"פ 5814-06-14 משמעותית, הן לאור המרדף אחרי המתלוננים, שיש בעובדה שהתחבאו, כדי ללמד על עוצמת חששם מהנאשם והאחר, הן לאור ה"חירות" שנטל הנאשם לעצמו וערך חיפוש על גופו של אחד המתלוננים, הן לאור האלימות שנועדה להקל על מעשי העבירה, והן לאור מספר הטלפונים שגנב. עוד יש ליתן משקל לחומרא, לכך שמעשי עבירה אלה הפכו בשנים האחרונות לסוג של "מכת מדינה".

11. עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים בת"פ 2602-09-14, אינה ברף חומרה גבוה, לאור שווי הרכוש שגנב הנאשם, שחלקו הוחזר במקום. עם זאת, אין מדובר בפגיעה של מה בכך, לאור העובדה שהרכוש הוחזר, שלא ביוזמת הנאשם.

12. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות רכוש מסוג זה בנסיבות דומות, מגוונת:

ברע"פ 6365/13 קליינר נ' מדינת ישראל (23.09.2013), נדחתה בקשת רשות ערעור מבקש, שנדון ל-4 חודשי מאסר בגין גניבת טלפון נייד. עברו הפלילי של המבקש כלל 3 הרשעות בעבירות רכוש, מרמה ואלימות.

ברע"פ 7528/11 גוטליב נ' מדינת ישראל (26.10.2011), נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקשת, שהורשעה בשלוש עבירות של גניבת פרטי לבוש מחנויות בקניון, ונדונה ל-9 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים.

ברע"פ 4973/12 אמויאל נ' מדינת ישראל (01.07.2012), נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש - בעל עבר פלילי - שגנב סך ₪ 19,100 שהונחו ללא השגחה על דלפק בנק ונדון למאסר בן שלושה חודשים ויום.

13. לאור כל האמור, אני קובע שמתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם בכל אחד מהתיקים שצורפו נע בין 3 ל-10 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

14. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם, צעיר כבן 18 ו-8 חודשים, בן להורים גרושים, האב מתגורר ברצועת עזה.

הנאשם מוכר לשירות המבחן מאז 2008. לאורך השנים, עלו קשיי התנהגות ובעיות רגשיות וכן צורך בטיפול במסגרת חוץ ביתית, נוכח הרגלי צריכת אלכוהול וחומרים פסיכו-אקטיביים, אך הנאשם לא שיתף פעולה, תוך התנהלות, שהשירות העריך כמניפולטיבית ובלתי-אמינה. אף ניסיון טיפול במסגרת הקהילה לא עלה יפה. אמנם הנאשם שיתף פעולה באופן פורמלי בהגעה לשיחות, אך השיח עימו לרוב היה שטחי. הנאשם אף לא שיתף פעולה בשילוב בהכשרה מקצועית. השירות התרשם כי הנאשם מביע תובנה שטחית למעשיו ואינו נוטל אחריות באופן מלא, פועל מתוך תפיסת מיקוד ושליטה חיצונית ורואה את הסביבה כאחראית ומכתיבה את גורלו. לאור כל האמור, נמנע השירות מהמלצה טיפולית.

15. ינתן משקל הולם לקולא לגילו הצעיר של הנאשם, להיותו "בגיר-צעיר" (ראו: ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.06.2013)), היעדר עבר פלילי, הודאתו ולחיסכון בזמן השיפוט.

סיכום

16. בשים לב למכלול שיקולי החומרה (כפי שפורטו בסעיפים 7, 10 ו-11 לעיל), ומבלי להתעלם מנסיבות הקולא, (כפי שפורטו בסעיף 15 לעיל), אלמלא הסדר הטיעון, ראוי היה לגזור על הנאשם עונש חמור משמעותית מהעונש המוסכם. חברה מתוקנת אינה יכולה להסכין עם התנהגות אלימה ומסוכנת כמו זו של הנאשם, שיש בה מסר שלילי, לפיו כל דאליים גבר ושלטון הרחוב, חלילה, עלול לגבור על שלטון החוק.

17. עם זאת, בשים לב להסדר הטיעון, לרמת הענישה הנוהגת, לעברו הנקי של הנאשם, לגילו הצעיר, ולהודאתו, המסקנה היא שההסדר אמנם נוטה משמעותית לקולא, אך לא באופן המצדיק אי כיבודו.

סוף דבר

18. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 29 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שמנינם מיום מעצרו, 16.12.2014 ובניכוי ימי מעצרו מיום 30.05.2014 עד יום 15.06.2014.

(ב) 12 חודשי מאסר מותנים למשך שלוש שנים, מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, או עבירת אלימות אחרת, מסוג פשע.

(ג) 6 חודשי מאסר מותנים למשך שלוש שנים, מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש, למעט החזקת רכוש חשוד כגנוב, או עבירת אלימות, שאינה מסוג פשע.

(ד) הפיצוי שהופקד, בסך 8,000 ₪ יועבר למתלונן בתיק העיקרי, על פי הפרטים שמצויים בתיק בית המשפט.

(ה)קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד, או 10 ימי מאסר כנגד כל תשלום ותשלום.

תשלום ראשון ישולם עד ולא יאוחר מיום 01.01.2017.

יתרת התשלומים תשולם עד ולא יאוחר מ-1 לכל חודש קלנדרי לאחר מכן.

לא ישולם תשלום במועדו, יועמד הקנס, או יתרתו, לפרעון מלא לאלתר.

המוצגים יושבו לבעליהם, יחולטו או יושמדו לפי החלטת המשטרה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ג' סיוון תשע"ה, 21 מאי 2015, במעמד הצדדים.

ירון לוי, שופט